

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 002199 10 Кж 2
Бања Лука, 29.01.2010. године

Врховни суд Републике Српске увијећу које чине судија Рециб Бегић као предсједник вијећа, а судије Војислав Димитријевић и Горана Микеш као чланови вијећа, уз судјеловање Соње Матић, као записничара у кривичном предмету против оптужених М.П., М.М. и З.П., због кривичног дјела неовлашћена производња и промет опојнихドラга из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број: 49/03, 108/04, 37/06 и 70/06), одлучујући о жалбама бранилаца оптужених М.М. и З.П., које су изјављене против рјешења Окружног суда Бања Лука број: 11 0 К 002199 10 Кв 2 од 11.01.2010. године, на сједници вијећа одржаној дана 29.01.2010. године, доноси је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Жалбе бранилаца оптужених М.М. и З.П. изјављене против рјешења Окружног суда Бања Лука број: 11 0 К 002199 10 Кв 2 од 11.1.2010. године се одбијају као неосноване.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда Бања Лука број: 11 0 К 002199 10 Кв 2 од 11.01.2010. године (у даљем тексту побијано рјешење) утврђено је да нису престали разлози за притвор против оптужених М.П., М.М. и З.П., који су утврђени по ранијим рјешењима тога суда о одређивању притвора.

Против побијаног рјешења жалбу су благовремено изјавили браниоци оптужених М.М. и З.П.

Бранилац оптуженог М.М., адвокат М.М. из П. жалбу је изјавио због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примјене одредаба материјалног права, без давања приједлога одлуке.

Бранилац оптуженог З.П., адвокат Н.П. из Б.Л. жалбу је изјавио због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи тако што ће се утврдити да више не постоји разлози за притвор у односу на овог оптуженог.

Након што је побијано рјешење испитао у границама разлога наведених у жалбама, овај суд је одлучио као у изреци из сљедећих разлога:

Првостепени суд је у разлогима побијаног рјешења изнио закључак о постојању основане сумње, који произилази из ранијих рјешења о одређивању, односно продужењу притвора, а нарочито у поступку потврђивања оптужнице.

Тврђење из жалбе браниоца оптуженог М.М., да је до сада изведеним доказима компромитована законитост доказа на којима се заснива основана сумња, по оцјени овога суда, не може довести у питање њено постојање. Наиме, ни ова жалба не оспорава закључак да из доказа прикупљених у току истраге произилази постојање основане сумње да су оптужени починили кривично дјело које им се ставља на терет. Оцјена вјеродостојости исказа свједока који оспоравају законитост прибављања објективних доказа биће предмет вијећања претресног вијећа првостепеног суда, али до тада, ови докази остају темељ за закључак о постојању основане сумње, па изнесени жалбени приговор није могуће прихватити.

Изјављене жалбе неосновано оспоравају закључак првостепеног суда о постојању разлога за притвор прописаног одредбом члана 197. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку-пречишћени текст ("Службени гласник Републике Српске" број 100/09). Образложењем побијаног рјешења дају се конкретни разлози који оправдавају постојање овога притворског основа. И овај суд прихвата да чињеница да су оптужени организовано и групно вршили ово кривично дјело би проузроковало да би њиховим пуштањем на слободу резултирало стварном пријетњом нарушавања јавног реда у срединама где живе, а нарочито људи који имају дјецу.

Из наведених разлога, а примјеном одредбе члана 336. став 3. Закона о кривичном поступку-пречишћени текст, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Реџиб Бегић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић